

Rezoliucinė dalis

1. Sąvoka „sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi“, vartojama 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 dalyje, turi būti aiškinama taip, kad ji, be kita ko, apima sutarties sąlygą, pakeistą imperatyvia nacionalinės teisės akto nuostata, priimta po to, kai su vartotoju buvo sudaryta sutartis, siekiant pakeisti minėtoje sutartyje esančią negaliojančią sąlygą.
2. Direktyvos 93/13 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka sąlygos, atspindinčios imperatyvias nacionalinės teisės nuostatas, priimtas po paskolos sutarties sudarymo su vartotoju, kuriomis siekiama pakeisti jos negaliojančią sąlygą įtvirtinant nacionalinio banko nustatytą valiutos keitimo kursą. Vis dėlto sąlyga, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, susijusi su valiutos keitimo rizika, pagal šią nuostatą priskirtina minėtai taikymo sričiai.
3. Direktyvos 93/13 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad reikalavimas, pagal kurį sutarties sąlygos turi būti suformuluotos aiškiai ir suprantamai, įpareigoja kredito įstaigas pateikti paskolos gavėjams informaciją, kurios pakaktų jiems priimti informacija pagrįstus ir atsargius sprendimus. Šiuo aspektu šis reikalavimas reiškia, kad sąlygą dėl valiutos keitimo rizikos vartotojas turi ne tik suprasti formaliu ir gramatiniu požiūriu, bet ir suvokti jos konkretų turinį, kad vidutinis vartotojas, t. y. pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas, galėtų žinoti ne tik apie nacionalinės valiutos nuvertėjimo užsienio valiutos, kuria buvo išreikšta paskola, atžvilgiu galimybę, bet ir įvertinti potencialiai dideles tokios sąlygos ekonomines pasekmes jo finansiniams įsipareigojimams.
4. Direktyvos 93/13 4 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo įpareigojama sutarties sąlygų aiškumą ir suprantamumą sutarties sudarymo momentu vertinti atsižvelgiant į visas su jos sudarymu susijusias aplinkybes ir į visas kitas sutarties sąlygas, nepaisant to, kad kai kurios iš šių sąlygų vėliau nacionalinės teisės aktų leidėjo buvo pripažintos nesąžiningomis ar prežiumuota, kad tokios yra, ir panaikintos.
5. Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad nacionalinis teismas, o ne ieškovo statusą turintis vartotojas *ex officio* turi nustatyti galimą sutarties sąlygų nesąžiningumą, jei jis žino šiuo tikslu būtinas faktines ir teisines bylos aplinkybes

(¹) OL C 144, 2017 5 8.

2018 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (*Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato / Wind Tre SpA, buvusi Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, buvusi Vodafone Omnitel NV (C-55/17)*)

(Sujungtos bylos C-54/17 ir C-55/17) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Vartotojų apsauga — Direktyva 2005/29/EB — Nesąžininga komercinė veikla — 3 straipsnio 4 dalis — Taikymo sritis — 5, 8 ir 9 straipsniai — Agresyvi komercinė veikla — I priedo 29 punktą — Bet kuriomis aplinkybėmis agresyvi komercinė veikla — Neužsakytų prekių ar paslaugų pardavimas — Direktyva 2002/21/EB — Direktyva 2002/22/EB — Telekomunikacijų paslaugos — Prekyba SIM (Subscriber Identity Module, abonento atpažinimo modulis) kortelėmis, į kurias iš anksto įdiegtos ir aktyvuotos tam tikros paslaugos — Vartotojų neinformavimas iš anksto*)

(2018/C 408/13)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

Atsakovės: Wind Tre SpA, buvusi Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, buvusi Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

dalyvaujant: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-54/17), Altroconsumo, Vito Rizzo (C-54/17), Telecom Italia SpA

Rezoliucinė dalis

1. Sąvoka „neužsakytų prekių ir paslaugų teikimas“, kaip ji suprantama pagal 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (direktyva dėl nesąžiningos komercinės veiklos), I priedo 29 punktą, turi būti aiškinama taip, kad (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) ji apima tokį elgesį, kaip nagrinėjamas pagrindinėse bylose, kai telekomunikacijų operatorius prekiauja SIM (Subscriber Identity Module, abonento atpažinimo modulis) kortelėmis, į kurias iš anksto įdiegtos ir aktyvuotos tam tikros paslaugos, kaip antai interneto ir atsakinėjimo į telefono skambučius paslaugos, prieš tai tinkamai nepranešęs vartotojui apie tokį išankstinį įdiegimą ar aktyvavimą ir šių paslaugų kainas.
2. Direktyvos 2005/29 3 straipsnio 4 dalis turi būti aiškina taip, kad ja nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos elgesys, laikomas neužsakytų prekių ar paslaugų pardavimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2005/29 I priedo 29 punktą, turi būti vertinamas atsižvelgiant į šios direktyvos nuostatas, todėl pagal šiuos teisės aktus nacionalinė reglamentavimo institucija, kaip ji suprantama pagal 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva), iš dalies pakeistą 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB, nekompetentinga taikyti sankcijų už tokį elgesį.

(¹) OL C 239, 2017 7 24.

2018 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Bundesarbeitsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) IR / JQ

(Byla C-68/17) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Direktyva 2000/78/EB — Vienodas požiūris — Bažnytinių ar kitų organizacijų, kurių veiklą reguliuojančios normos grindžiamos religija ar įsitikinimais, profesinė veikla — Profesiniai reikalavimai — Sąžiningas ir ištikimas bažnyčios ar organizacijos veiklą reguliuojančių normų laikymasis — Sąvoka — Skirtingas požiūris dėl religijos ar įsitikinimų — Vadovaujamas pareigas einančio darbuotojo kataliko atleidimas iš darbo dėl po skyrybų sudarytos antros civilinės santuokos)

(2018/C 408/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesarbeitsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: IR

Atsakovas: JQ